

Söz ve Yazının Şehveti

İçeriği Yazan: [nurullahaydın](#) [1] Zaman: Per, 25/04/2013 - 09:45

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Ağız olan konuşur, eli olan yazar. Ancak neleri konuşur neleri yazar? Oysa söz ve yazı gerek söyleyeni ve yazanı gerekse hitap ettiği insanları etkiler.

Tarihsel süreç içinde düşünce özgürlüğü, düşünceyi ifade etme mücadelesi farklı şekillerde de olsa verilmiş ve günümüzde birçok ülkede hala tartışma konusu edilmektedir.

Peygamberler, filozoflar, sosyologlar, hukukçular, bilim adamları, yazarlar aynı düşünce içinde olsa bile farklı yorumlar nedeniyle susturulmak, etkisizleştirilmek istenmiştir.

Mutlak güç sahipleri; keyfi yönetimlerini eleştiren kitle nezdinde otoritelerini sarsmak isteyenlere benzeri uygulamada bulunmaktadır.

Sözün ve yazının şehveti gerçeği vardır. En gencinden en deneyimlisine herkes bu şehvete kapılabilir. Bazen istismar edileceğini bilmeden, sözün veya cümlenin nereye çekileceğini ancak etkisini gördüğünde anlıyor.

Birçok kişi böyle bir şehvetle öfkeyle konuşuyor.
Birçok yazar da böyle bir şehvetle, öfkeyle yazıyor, çiziyor.

Değişim ve dönüşümler; sadece bazı yazarları, siyasetçileri değil, bu ülkenin gidişatından endişe duyan herkesi etkiler.

Endişe duyanlar her zaman vardır. Bazen insanların tahammül sınırı azalır ve öfkesini kontrol etmekte zorlanır. Çünkü olağandışı bir süreç vardır. İnsanlar zaman zaman bir akıl tutulmasından geçer, aklın ve mantığın tamamen dışında gelişmeler yaşanır. Olan bitene sakin, mantıklı, açıklayıcı argümanlar getirmek giderek zorlanır. Mantıksızlığın kuşattığı ortamda sesler bastırılmak istenir.

Hiçbir mantığın işlemediği, hiçbir aklın kabul etmediği, bir mantık hakim olmaya başlar.

Duyarlı insanlar toplumun neye dönüştürülmek istendiğini görür ve endişe eder. Kendi itirazlarını ve hassasiyetlerini paylaşanların da sindirildiğini görünce öfkesi daha da artar.

Birçok siyasetçi, akademisyen, yazar ve gazeteciler, bir anlık öfkelerine kurban verilir.

Siyasetçiler çağın seçkinleridir. Ve her türlü yargı bağımsızlığına sahiptir. Gelişmemiş demokrasilerde; siyasetçi yargıya hesap vermez sandıkta halka verir anlayışı vardır. Evrensel hukuk sözleşmelerinde ve anayasalarda kanun önünde herkes eşittir ilkesi ne yazık ki anlamı olmayan ilke haline getirilmiştir.

Çağdaş dünya standartlarda bir medya düzeninin işlemesi gerekir. Kanunlar düzen nasıl olursa olsun insanlarda bilinç düzeyi yüksek olmadıkça, değer yargıları çelişkilerle törpüleniyorsa değişen bir şey olmaz.

Destek ya da köstek yazılar; normal yazılar gibi değildir. Birilerini sevindirir veya karşı kesimde tepki oluşturur.

Toplumda sevgi ve hoşgörüyü geliştirmeyi kim ya da kimler engelliyor?

Bazen insan bazen etkili odak bildiğimiz şeyleri bile anlık akıl tutulmalarıyla unutturabiliyor.

Aynı sözler söyleniyor ve aynı yazılar tekrarlanıyor ve dezenformasyon yaratılıyor ki, okumayan düşünmeye insanlar etkileniyor. Yalana dayalı propaganda sürüyor.

Kirli oyunlar devam ediyor, birileri de bunlara alet olmaya devam ediyor.

Kavram farklılıkları ile ayrışanlar kişisel veya küçük grup olarak etkisiz kalırlar.

Cesur insanlar, hedefi amacı olanlar kararlı adımlarla kitleleri harekete geçirebilir.

Günün Sözü: Toplum aydınlatılmazsa sürüleşme kaçınılmazdır.

Nurullah AYDIN

nurullah.aydin@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Kültür/Sanat](#) [3]
- [Toplumsal](#) [4]
- [Diğer](#) [5]

Kaynak URL (21/05/2024 - 18:52 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/soz-ve-yazinin-sehveti>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/user/595>

[2] <mailto:nurullah.aydin@politikadergisi.com>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>

[5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/diger>